

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETESI ARAK:

Egész évre 8 korona.
Fel évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felölős szerkesztő:

TURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca. 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előzetesek és hirdetések felvetnek a kiadóhivatalban.

Március tizenötödike.

Eljött a nap, a magyar szabadság születésének ötvenkettedik évfordulója. Tavasz nap sugar örömmel omlik a tél fagyától eldermedt föld hantjaira, meleg szellő simogatja a kibuvó fűszálakat. Ébred minden, mint akkor ébredett, ötvenkét évvel ezelőtt.

Szunynyadó honfisziveket megérinté a szabadság édes szellője, megdobbant az és dobogása nem volt többé az álom óre, hanem a szabad nemzeti élet, a függetlenség, testvériség és az egyenlőség magasztos elveinek harc riadója.

És öreg, ifju öröm mámorral borult egymás karjaiba, hogy el-sírja a boldogság könnyeit és öreg és ifju néhány nap leforgása után fegyverrel a kézben simult egymás mellé, hogy küüsse a zsarnokság markából a jogart, melyet az nem a

méltóság jeléül tartott kezében, hanem azért, hogy a legfájóbb helyen megüssé, megsebesítse vele a nemzetet, mely mindenkor hű támasza és sokszor életfájának megmentője volt.

És a maroknyi nemzet kilenc oldalról megtámadatva védte magát a hősök oroszlán erejével. Nem roskadt le soká a testvéri tagló esapásoktól, nem törte meg az európai kolosszus borzasztó sulya, még egy másik világhódító hatalomnak kellett ellene fordulni, hogy — nem legyőzzék — de magadja magát.

Mennyi hős nevet zengették akkor a lantok húrjai, mennyi martirt sirattak az árván könnyező szemek. Küzdöttek, meghaltak egy eszmeért, melynek boldogság virága csak az ő vérük öntözte földből fakadhatott.

„Nyugodjatok ti hős fiak dúló esaták után!” — hisz él már nyomdokaitokon a nagy eszmény, melyért véretek hullattátok, melyért élet-

teket áldoztátok, hogy az halálotokkal megszenteltessek.

Az eszmény — a lángoló hazaszeretet és a ragyogó szabadság ideálja az: melyért porladó hősök szent emlékét tiszteljük.

Vérük beharmatozta a földet, hogy a szabadság virága újra és mindig hajtszon belőle és örökké éljen!

Es él!

„Völgyben ül a gyáva kor, őse saslakára szédeleg, ha néha felpillant”.

De járjon bár a kor időnkint önfeledkezve alantosan: ha öntudatra ébred, mégis csak belőled meríti ihletét, szent Szabadság! Mert ha nem tenné, önmagát gyilkolná meg!

A szabadság szabadságaiból születnek tévedések is, de a szabadság ezeket is megorvosolja önön varázserőjével. Csak a népjog körén kívül fogamzott vétek nem bírnak önforrásukban tisztára fűrödni!

Már remegtünk a közelmúlt-

TÁRCA.

Ne bánts a multat!...

Ne bánts a multat, hadd pihenjen.

Rossz álom volt csak az egész,

A mely íme hogy felébredtem

Lassanként végtép elengész!

Kevés maradt abból szíveimben,

Csupán a gyógyult sebhelyek.

Intőjélül, hogy tépel szentem

Annál jobban szeresselek!

Gamma.

Az első szarvas.

Teljes szélesend és friss hó!

Ez a vadászember vágyának a netovábbja. Alig várja a pillanatot, midőn a hó nagy pelyhekben szállinközni kezd s a földet bársónypuha fehér takaró fedi. Ilyenkor nincs nyugta a szobában s a négy fal közé szorított levegő kezd elviseheltenné válni, a kellemes melegét árasztó kályha meg éppen kiállhatatlanná válik. Szeme egyre a fogason pihenő puskán áll meg s képzeletben kint bolyong az erdő fái között, hol az erős, haviázás által fektetőből felvert nemesvad élettalanul botorkál a frissen hulló havon s csak akkor veszi észre a vadászt midőn már késő!

Ez izgalom között pedig a hó egyre hull a földből már csak itt-ott látszik ki egy sötétlő pontoeska, míg végre ez is eltűnik s fehér díszit őlt az egész természet! Gondosan betakarja minden részecskéjét a puha, fehér takaróval bizonyára azért, hogy a járókelők lépteinek zaja ne háborgassa az ödesen szunynyadót.

Ily ideális téli napot kívántunk mi dr. B. J. barátommal, akiben épp oly hevesen lüktet a vadászszenvendély, mint jómagamban s aki e mellett kitartó, ésszerű biztoskező, s aki nem esügged egyhamar. Egyszóval kedvemszerinti vadásztárs, Jó, vagy rossz

idő, az neki mindegy, szívesen társul szegődik, valahányszor erre alkalom kínálkozik.

Előzetes megbeszélésünk folytán — jól lehet nincs valami ideális vadászidő, most is utra készülünk. A szél, mely orkászserényé, mött, vadul üvölt s esuful hordja a havat. Baudünk nem sok védelmet nyújtanak a dühöngő hóvihar ellen s bármennyire behuzódtunk is e nélkülözhetlen ruhadarabba a szél talál magának utat, s majd megdermesztí tagjainkat.

Mintogy két órái kocsizás után végre elértük az erdőt s utunkat most már gyalog folytattuk a kis vadásztanya, a Bimbula felé. B. kevesebb, én több reménnyel. A roppant erős szél ellen küzdve, csak lassan haladtunk előre, de alig tevünk néhány száz lépést, midőn a vihar esendesedni kezd s nemsokára a havazással együtt teljesen megszűnik.

Ki írhatná le örömlinket e hön öhajtott, de nem remél változást felett. Senki! ez egyszerűen leírhatatlan.

Sietve elköltött estebédünk után elfoglalt helyeinket. Doctör a téli vágásban, én pedig jóval felette, nehogy zavarjam őt. Körülbelül fél 8 óra lehetett, midőn az én doctör barátom fegyvere egymásután négyyszer eldördült. Ohó! gondolám, ennek fele sem tréfa! Bizonyára megtámadták őt a szarvasok s most teljes erejéből védekezik. Rohamlépésben mentem tehát az én doctörömhez,

ban vívmányaitokért dícső hősök és vértanúk!

Már-már „holló” szárnyaival lebegni véltük a zordon enyészett kísértetét? Fejünk felett, midőn szent hited malasztá vált.

Ime ismét az alkotmányos szabadságnak védelme alá helyezett útján folytatjuk Isten segítségével ezer éves munkánkat a népek nagy versenyében.

Mert a hősök vére megtermékenyítette a földet, a melyen állunk és hagyományaik megihlették a honatyák lelkét, hogy mindennél magasabbra helyezték a hazát, mely „bölcsönk, majdan sirunk” is s „melyen kívül nincsen számunkra hely!”

Tehát nem egy elvont fogalom és hín ábránd a szabadság s nem egy tartalom nélküli szóhaj az, melylyel érte vérzett hőseinknek adózunk.

Éltető kristályforrás az, melyhez mindig visszatérünk, melyet minden szennytől gondosan óvnunk kell, hogy belőle folyton megújuló erőt meríthessünk.

Megérdemlitek hős vértanúink, hogy sirotokhoz zárandokoljunk s koszort fonjunk föléje hazafiúi hátlából és kegyelemből.

Maradatok továbbra is a jövőbe néző sovár lelkünk égő szövetneke. Szellemeitek tüzfényénél lássuk virulni hantotokon a szabadság fáját időtlen időkig, fejlődjék hatalmas terebély tölggyé, mely viharedzett, biztos menedéket nyújtson a késő unokáknak, kik boldogan mondassák utánunk:

Isten áldd meg a magyart!

Isten áldd meg a királyt és a hazát!

Két lélek.

Lelkem hajó a zugó életárba',
Melyet felvert a harc, a küzdelem;
Lelked sirály, mely fölöttem koválygva
Vesztemre les csak, mindig, szüntelen!

Oh sokszor láttam a hajóra ülve
Mög-mögpihenni a kis vészmadárt,
Aztán midőn az már-már elmerülne,
Mindig de mindig a távolba szállt!

Fleur.

H I R E K.

— **A lévai nőegylet közgyűlése.** A lévai nőegylet f. hó 11-én vasárnap d. n. 3 órakor tartotta Majláth Istvánné elnöklésével a városbáza tanács termében évi rendes közgyűlést lanyha érdeklődés mellett. Szerfelett esodálkozunk, hogy a humánus célu egyület 152 tagja közül csak 15-en vettek részt a közgyűlésen, sőt a választmányi tagok nagy része is hiányzott. Az elnöki megnyitó beszéd után a titkár felolvasta Levaticch Gusztávné alelnöknek az állásáról való lemondó levelét, melyet a közgyűlés az elnök indítványára tudomásul nem vesz és elintézését a közgyűlés berekesztése utáni órákra halasztja. Fáragó titkár felolvasta ezután az évi jelentést, melyből igen sok szép és tanulmányos dolog világlott ki. A jelentés legnagyobb része a Stefánia-árvaházzal foglalkozott, mely a múlt évben 22 árvaát nevelt a tisztességes társadalomnak. A neveltetése úgy mint a vallásosságra kiváló gond lett fordítva. Az év végével kilépett az árvaházból két fin és meghalt egy leány ezek helyébe újonnan felvettett ismét 5 árva. Elmondja az évi jelentés, mily sokszor és mily küzdelemmel kellett a hatalmasságokhoz fordulni, hogy azok a Stefánia-árvaházat megsegítsék. Legtöbb helyről — szegény rájuk — még válasz sem érkezett. A titkári jelentés igen meghatóan emlékezett meg egy évközben elhunyt választmányi tagról, néhai Karafiáth Máriusné szül. Leidenfrost Paula uraszonnyról, ki az árváknak igazi kegyes pártfogója, ügyüknek mindenkor egyik legnagyobb szízlója volt. E szomorú akkorddal befejezett jelentés a jelen voltak szívében mely megilletődést keltett. A pénztárosi felmentvény megadása és az évi költségvetés elfogadása után a Stefánia-árvaház átalakítása és célszerűbb berendezésére szükségendő összegnek a törzstőlkéből leendő kivételre került tárgyalás alá. A titkár indítványára és dr. Novotny Imre ügyész javaslatára e 4000

korona összeg a közgyűlés által egyhanglag meg lett szavazva s így mi sem áll útjában, hogy a Stefánia-árvaházat modernebbé alakítsák. Több kisebb ügy elintézése után az elnök az ülést berekesztette és akkor az egész közgyűlés Majláth Istvánné elnök vezetésével mellett testületileg Levaticch Gusztávné lakására ment, hol Levaticchét ki már 26 éve egyik legbuzgóbb és legtevékenyebb tagja a nőegyletnek, alelnöki tisztsége további megtartására kérték. Levaticchné meghatottan a közérzület e fraqqans menyilakozásától visszavonta a lemondását, melyet amugy is csak egy keletlen félreértés miatt volt kénytelen beadni s ígéretet tett, hogy a lévai nőegylet, illetve az árvák ügyeit ezután is a legnagyobb készséggel és ambícióval fogja felkarolni. A közgyűlés funkciója e szép jelenettel azután véget ért.

— **Gyászír.** Egy kedves vidéki családot ért nagy szomorúság a jó nagymama esedek elhunytával. Ozv. Dudich Ferencné nem bírta el soká az özvegység nehéz fátyolát és f. hó 7-én alig egy-két hónap elmultán követte férjét a túlvilágra, mely gyászba borítván hátrahagyott övéi lelkét. A meghaldogult temetése f. hó 9-én volt Lokéren nagy részvet mellett. Gyermekei: Dudich Gyula, dr. Dudich Endre, Margit, Imre, László és Lenke, menyői: Bedros Teréz, Udvary Anna és Bukovinszky Erzsike továbbá tizenkét unokájának szerető és hála emlékezőse fog virasztani sírhalmá fölött.

— **Közgazgatási tisztviselők fizetés felemelése.** A vármegyék, köztük a mi vármegyénk is, azzal a kérésrel fordultak a belügyminiszterhez, hogy a vármegyéi alkalmazottak illetményeinek emelése céljából a vármegyét megfelelő állami pótvadalmazásba részesítse. A vármegyék ezen kérését a miniszter — amint leiratában mondja — teljes mértékben méltányosnak indokoltnak a kor és az élet fejlődött igényeivel kellőképen igazoltnak találván, elhatározta, hogy a tiszti, segéd-kezelő-és szolgazemelyzet törzsfizetésének emelésére a vármegyék közönségét már a folyó évre 13748 korona állami pótvadalmazásban fogja részesíteni. Felhívta azért a vármegyék közönségét, hogy a törvény szerint megengedett legrövidebb határidőn belül megtartandó, szükség esetén rendkívüli közgyűlésében az iránt, hogy ezen összeget tiszti, segéd-kezelő-és szolgazemelyzet törzsfizetésének emelésére miként kívánja felhasználni, határozzon; határozatát szabályszerűen hirdesse ki és ennek megtörténte után azt a hirdetésű záradékkal ellátva a netán az ellen beadott fellebezésekkel együtt jóváhagyás végett sürgősen felter-

aki a teljes fényben ragyogó holdtól megvilágítva fantasztikus képet mutatott a domb legmagasabb eszesén.

Gyorsan elmondta, hogy szarvasra lőtt s azt meg is sebesítette.

Felkerestük tehát a nyomokat, de semmi vér sehol, minek folytán elhatároztuk, hogy csak másnap folytatjuk a keresést, most pedig maradunk tovább a helyeinken.

Az új remek, kimondhatatlanul szép volt s majdnem nappali fényben ragyogott minden. A mélyen alvó természet pihenését nem zavarta semmi, ptyolat szemfedője érintetlen, mint a fiatal leány szűzi nyoszolyája.

Gondolataimban elmerülve alig veszem észre, hogy közeli falvakban már 10 órát jeleznek az éjjeli órák. Ellhagynám helyemet s esendesen lépelek a part felé. Itt már más kép tárult fel előttem. Az érintetlen fától az átvonuló vadaktól itt már össze van kuszálva, majd odább egy vígan ugrádozó tapsifüles nyoma! esipkézik ki a fehér szemfedőlet, míg emitt egy kullogó róka hosszú vitorlája von vonalakat a esipkék mellé, vagy fölé. Uglátszik a rókaakoma nagyon érdeklődik a esipkékesítők iránt.

De az óra már 12 felé jár térfünk nyugalmra.

Az új rövid volt s az én doctör barátom mégis nyugtalanul töltötte azt. A megsebzett szarvas nem hagyta őt pihenni, folyton ott

ugrált gondolatai között s már 5 óra fele egyre sürgette a a felkölest. 6 óra tájban már ovatosan lépdeltünk a friss hóval fedett eserkészúton s csak néhány lépés választott el a sziklaesüéstől, honnan ha kilágyosodik, remek panoráma nyílik a szemlélő előti.

Alig állok néhány perezig helyemen, midőn alattam megrörren az ág s odapillantva látom a közelegő mullon fekete alakját. Ovatoságra intve a doctört, erősen figyelünk az érdekes vad minden mozdulatára. A mullon lassan, bántulatos ovatossággal közeledett s mintegy 40 lépésre megállt. Kezében a doctör fegyverével rádurantok a sötét alakra s csakhamar megszólal mellettem az express is. Hasztalan! A vad sértetlen maradt s vágatva rohan vissza, ahonnt jött.

A kettős lövés zajára előtörtető nemesvadak oly képet nyújtottak, amilyent még nem láttam.

Az erős hideg zuzmarát rakott a páratelt levegőből a fák ágaira, a fenyők tűre s a felbukkanó napsugarnak a hőkristályokon mindmeganyí gyémántok esillogtak. A letarolt grófi erdőben messze elterjedt a szem, nem zavarta azt az itt ott meghagyott fenyőesport sem. Hátul a tarfóú Ghymes vára foglalta el a gyönyörű tájkép legmagasabb pontját. Ily keretben vonult fel az első szarvasesport mintegy 30 drb, melyet több kisebb 2—4 darabból álló társaság követett, mely közé itt ott egy-egy fekete mullon is

tolakodott, talán csak azért hogy e remek képet még változatosabbá tegye.

Soká gyönyörködünk e remek felvonulásban, míg nem eszünkbe jutott az esti lesen megsebesített szarvas, sietünk tehát a nemesvad nyoma után. Alig teszünk 100 lépést a lövés helyétől midőn a bokrok között megpillantjuk a beteg szarvast, mely lövésentől találya megtántorodik, de tovább megy. Gyors utasításom után az erdőör állva marad, míg mi ketten lehető gyorsan megelőzzük a sebesültet. Alig foglaltuk el helyeinket, midőn az erdőör megkezdi a hajást s csakhamar megrörren előttem a sűrű eserje s mellőle kibontakozik a hatalmas alut, még habdós sebével is méltósággal lépdelve. Lövésem jól volt irányítva s a szarvas összeesik, mire nemsokára ott terem a doctör is ki leírhatlan örömmel szemléletti még vonagló első szarvasát. B. kegyelemelővése kevés volt e hatalmas élet kioltására s csak akkor adta ki páróját, midőn a szokásos felavatási szer-tartás közben B. — a szarvasra fektűdt Ezt már nem bírta elviselni a szegény állat s egy mély fájdalmas hörgés után megvált az élettől.

Igy lett az én vadászársam, dr. B. J. a kiállott 3 botútés után szarvasvadásszá, amiről különben a részére kiállított oklevél is tanuskodik.

Zsitvavölgyi.

jeszse. A miniszter leirata szerint azt kívánja, hogy első sorban azon alkalmazottak fizetése lesz emelendő a kik az 1893. évi IV. t. c. rendelkezése következtében akkor fizetés javításban nem részesültek.

— **Lemondások.** Rudnyánszky János a vármegye verébelyi járásának, Birkmayer Kálmán pedig az oszlányi járás gazdasági tudósítója ezen tisztségükről lemondottak.

— **A sportegylet estőlye.** A lévai sportegylet tavaly nyár óta, midőn a honvédségi lövelde-kertben egy igen sikerült mulatságot rendezett, most szombaton este újra mulatságra invitálja tagjait. Az estély nem dhajt nagyszabású lenni, inkább családias, egyszerű, mint a milyen a sportegylet intencióinak legjobban megfelel. A rendezőség az estély megnyitóján egy kis programot is állított össze, melyről azonban, minthogy meglepetés akar lenni, a meghívókon nem tett említést. Az estély elé mindenki a legnagyobb érdeklődéssel néz s reméljük is, hogy az jól fog sikerülni.

— **Kulisszak mögöl.** X. úr, ki igen kitűnő szónok hírében áll — nem szokott soha Y-ékkal érintkezni, mégis egy nap meghívást kapott tőlük, hogy egy idegen úr tiszteletére adott fényes ebéden ő is részt vegyen. X. úr kíváncsián ment el és nem jól érezte magát a társaságban, pedig az idegen nagy úrral szemközt adtak neki helyet. A harmadik fogásnál a háziúr egy pillanatra ki szólítja a másik szobába X-et és kéri hogy kanyarítva hamarjában egy tőzstot az idegen úrra, kinek befolyással hatálmára Y-éknak nagy szükségük van. X. kénytelen kellelen a kötélnök állt, elmondta a nevezetes tőzstot, de látván, hogy miért lett csak meghívva a fekete után ott hagyta az ünnepelő társaságot.

— **Erdekelődés** játszódott le a múlt hét egyik este. Oroszlán vendéglő étkező helyiségéből a cselő-őri Benedek Andor és kir. tábornok, ki az itteni honvédszállóalj megszűnéséig végezt városunkban időzött, ott veszerőzött az állomás összes tisztjével, közben pedig Lákatos Sándor kedvelt eigányprimásunk bandája mulattatta holmi németes hangzású „hallgatós táakkal” a vendégeket. A tábornok új csak hallgatta — hallgatta egy ideig a német nótákat, egyszer aztán indulatosan dobtant meg a keblében az igaz magyar szív és erőlyesen rászólt a eigányokra: „Acsi! — Mely esend támadt a terebemben. Hát jó magyar hallgató nótá ninesen a hegedűtökbön? Magyar honvédnek magyar nótá való! Aztán mintha igazolni akarná szavait, odafordult egyik legfiatalabb tiszthez, ki almodozva ült helyén: „Ugye ön is szivesebben hallgatja a magyar nótát, mint az idegen? A fiatal tiszt felrezzent, talán meg sem értette hírtelen a kérdést, mert akadozva rebegte: „Nekem mindegy tábornok úr!” A generalisnak először indignálódva szikráztak szemét, később azonban fölig szomorú rezignációval fordult a primás-hoz: „Hát huzadd csak, huzadd csak keservesen azt az idegen nótát ha a fiatalisnak az mindegy.”

— **Kitüntetett cseléd.** Parák József nagy-malási lakos, gazdasági cselédnek 40 évi hű szolgálatért a földművelésügyi miniszter a szolgálati díszermot adományozta.

— **A jó földesúr.** Ot évvel ezelőtt a lévai uradalom egyik erdőkerülője, ki már 26 éve szolgált, hírtelen meghalt, fiatal özvegyet, egy kis fiút és egy még kisebb hűlye leányt hagyva maga után gyámoltalanul. Az özvegy elvonult gyermekeivel a világ szemé elől, de a nyomorúság aztán urra indította, hogy pártfogásért a földesúrhoz forduljon, mert hűlye leánykája miatt sehol még szállást sem adtak neki. Schoeller Gusztáv a kérvény elfolyása és a való tények megállapítása után azonnal elrendelte, hogy az özvegynek az uradalommal szabad lakás, fűtés és világítás adassék, sőt bizonyos munkaköri is adott az özvegynek, melynek jövedelméből fenntarthassa magát. Szíves örömet regisztrálj e hirt annál is inkább, mert kellemes a tudat, hogy a fiatal földesurat lassan-lassan bár, egészen magunkénak — magyarnak mondhatjuk!

— **Végzetes vigyázatlanság.** Titusz András dobo-berekaljai lakos f. hó 12-én

a disznói parton faszállítás közben saját vigyázatlansága folytán szekeréről leesett, feje a kerék és a lőcs közé került, mely nyakát a tőzstől elszakítván, menten szörnyet halt.

— **Kinevezés.** Drahanovszky Géza malaekai kir. járásbírói albiró az aranyosmaróthi kir. ügyészséghez alügyészsé lett kinevezve.

— **Vasuti előmunkalati engedély.** Van Royen Henrik nemetalaföldi fokozalt buda-pesti lakos a m. kir. államasutak „Léva-állomásától Dobo-Berekalja, Gr.-Ujfalú, Derzenye, Báh és Bagonya irányában Bakabányaig vezetendő reudas, esetleg keskeny-vágányú vasútvonalra előmunkalati engedélyt kért, mely neki egy évre megadatott.

— **Százezer forintos nyeremény.** A napokban szétlőben hosszában az a hír jart, hogy honvéd garnizonunk egyik főhadnagya, — mások szerint egy fiatal úri ember sorsjátékon százezer forintot nyert és már itt is jart egy bankhivatalnok, hogy a nyereményt részére átadja. A szerencsés nyerték már különböző körölmények is ki voltak téve, midőn kiderült, hogy az egészről egy szó sem igaz és csak reklámja volt egy életmes vigéenek, ki így akart sorsjogyein mihamarabb tudni.

— **Arverések.** Az árverési hirdetémyek eddig igen alkalmasak voltak arra, hogy az ember nevével meglureolják s hitelét sokszor ok nélkül alaposan megingassák. Az igazságügyminiszter elrendelte, hogy ezután az árverési hirdetémyekből a név kihagyassék. A ház és telekkönyvi számok elég utmutatók azoknak, akik árverezni akarnak.

— **Tolvajbanda.** Kerskeméti László, Stypka József és Stresanyovszky János 14-15 éves sulanok f. hó 11-én behatoltak Berger Adolf udvarába és 25 drb. gabonaszakot elloptak. A kulvárián akartak az osztokdóshoz fogni, de abban a megakadályoztatva zsákmanýuk otthagyasával futásnak eredtek. A rendőrség előtt beismerő vallomást tészen, ígygik a bírósághoz lett atéve, hol Kerskeméti és Stypka ellen ep-aznap hozatott meg az ítélet egy korábbi lopásuk miatt.

— **A lévai takarekpenztár** 60 korona adományáért, melyet a nevezett pénzüintézet a lévai ág. hitv. ev. elemi iskolának juttatott, a lévai ág. hitv. ev. egyházközség nyevében e helyen is köszönetet mond az Elnökség.

— **Fogyasztási adópótlék.** Léva város közönségének a helyügyminiszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg megengedte, hogy f. hó 1-16-1 1901. december hó végéig bor után az 1887. évi XLVII. t. c.-hez mellékelt árszabás szerinti borfogyasztási adó 20% -ában, hús után az ugyanazon t. c.-hez mellékelt árszabás szerinti fogyasztási adó 25% -ában, egotett szeszcs italok és folyadékok után a mennyiben alkohol tartalmuk a közönséges szeszfoku szeszmérővel közvetlenül megállapítható, hektoliter fokánként 10 fillérben amennyiben pedig alkoholtartalmuk a közönséges szeszfoku szeszmérővel közvetlenül meg nem állapítható, literenként 8 fillérben megállapított adópótlékot szedhessen.

HIRDETÉSEK

262 1900 végrh. szám.

Arverési hirdetémy.

Alírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közli- re teszi, hogy a lévai kir. járásbíróság 1897. évi 8454 számú végzése következtében Dr. Kósa József ügyvéd által képviselt nyitrai hiteibank javára Kemény Mátyás és tarsi ellen 228 ft. s jár. erejéig 1897. évi okt. hó 5-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján le s felül foglalt és 934 ft-ra, becsült gazdasági felszerelés, eséplő-gép, szalma marha stb. álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbíróság 1899. évi V. 2353 számú végzése folytán hátral. tökékövetelés, s jár. erejéig Bajkán leendő eszközlésére 1900. évi marc. hó 28. napjának delelőtti 8 óraja határidőül kitűzettek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108.

§-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsíron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Léva, 1900. évi marc. hó 12. n.

Tonhaiser József,
k. b. végrehajtó.

167. 78. stb. végrh. szám.

Árverési hirdetémy.

Alírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közli- re teszi, hogy a lévai kir. járásbíróság 1899. évi v. b. 1690/1701 stb. számú végzése következtében dr. Weisz, dr. Kaszaniczky, dr. Klein, dr. Huberth és dr. Novotny ügyvéd által képviselt Kohn Mór, Kohn Mihály, Sinek Samu, veje Doyrokovics Sándor javára Dukesz Lajos Révész, Julis, Oláh Julis ellen 1680. kor. s jár. erejéig 1899. évi dec. hó 16. n. fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 900 koronára becsült garami malom teljes felszereléssel és vízhasználati joggal álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbíróság 1899. évi fenti számú végzése folytán fenti tökékövetelések s jár. erejéig Nagy-Kálmán leendő eszközlésére 1900. évi marc. hó 23. napjának delutáni 2 óraja határidőül kitűzettek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsíron alul is eladotni fognak.

Amennyiben is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Léva, 1900. évi Marc. hó 12. n.

Tonhaiser József,
k. b. végrehajtó.

259 ár. v. t.

Arverési hirdetémy.

Alírt bírósági végrehajtó ezennel közléteszi az 1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében, hogy vagyonbukott Róth Ignác esődtömegéhez tartozó s az 1900. évi jan. 25. s következő napjain felvett esődteltár 654. 676. sz. a. foglalt 1022 korona értékű ingók u. m.: üzleti árak, olajok, földfestékek, kőszén, stb. a lévai kir. járásbíróság 1900. P. v. 131. sz. végzése alapján Léva és Mártonfi utcában levő raktárhelyiségekben 1900. március 16. esetleg többi napjának d. u. 1 órakor megtartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett esetleg a becsíron alul is eladotnak.

Léva, 1900. Marc. 7.

Tonhaiser József,
k. b. végrehajtó.

A lévai ág. hitv. ev. egyházközség a Siklós alatt fekvő 2 holdnyi területű rétföldjét 6 évre bérbe adja a legtöbbet igérőnek. A bérbevenni szándékozók f. hó 18-án d. u. 4. órakor jelentkezzenek a nevezett egyházközség iskola-termében.

SCHULCZ IGNÁCZ

könyv- és papírkereskedése, könyvnyomdája és könyvkötészete

üzleti könyvek gyári raktára, Kölesönkönyvtár.

L é v á n.

A saison beálltával van szerencsém egy a helybeli, mint a vidéki n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy lakodalmi és báli meghívók és tánczrendek a legszebb és legolesőbb kivitelben esakis nálam szerezhetők be; továbbá a nyomdai szakmába vágó bármely munkát is olesón és pontosan eszközölök. A n. é. közönség b. pártfogását kérve,

tisztelettel

Schulcz Ignác.

KERN TESTVÉREK

Vas-, fűszer-, csemege- és magkereskedők fa- és érczkoporsó, gazdasági és varrógép raktára

I: É V Á N.

Szíves figyelmébe ajánljuk a tisztelt vevő közönségnek dúsan felszerelt raktárunkat, vas- és vasárúk, tengelyek, gazdasági eszközök, eke-részek, acél zsindely-szegek, sodrony- és sodronyszeg, lánccz, szerszámok és műszaki cikkek, kerti-eszközök: asó, kapa, lapát, gereblye, kerti szemző- és nemesítő kések, kerti-fűresz, fanyesó- és venyige metsző oló, sövényfa, fű- és hernyószedő oló, teljes konyhafelszerelések, Losonczi és Tescheni zománcos-edény, festékek, mazak- és olajok, Kocsikenő, stukaturnád, fedellemez, Ponyvák, bácskai kévekötő-zsineg, kovacs-köszén, portlandi- és román-cement, továbbá a legjobb minőségű fűszer- és csemege ezikkeink a legjutányosabb árákon.

Takarmányrépa, löhere- és luczerna magvakat, a két utóbbit arankamentességre a m. kir. magvizsgáló állomás hivatalos ölompecsétjével lezárt zsákokban szállítunk.

Luczerna, valódi francia arankamentes: 100 kgr. 68 frt finom magyar 58 frt.

Vöröshere, elsőrendű arankamentes: 100 kgr. 74—80 frtig, nyersáru 55—60 frtig.
Takarmányrépa, eredeti északnémeti: Oberndorfi, olajbogyó, buczok és, mamuth vörös 100 kgr. 50 60 frtig.
Tarlórépa-angol perje, kiállítási és Lawn fűmag-keverék és más fűméműmagvak napi áron.
Konyhakeresz és virágmagvak legmegbízhatóbb friss és legjobb minőségű, (erfurti és Mauthner-féle) 5 és 10 kros csomagokban, Katona-féle és francia oltóviasz Raffia-háncs napi áron, **Peronospora permetező** vörösréz, Wermorel-féle ára 10 frt. permetezőszerek, **azurin és rubina.**
 Bátorkodunk ezennel az igen tisztelt földbirtokos urakat felkérni és őszintén ajánljuk szükségletét mezőgazdasági vetőmagvakban nálunk már most előjegyeztetni, mert a fogyasztási időszakban nagy kereslet fog beállani és különösen megbízható minőségű löhere- és répa-mag iránt alig lesz kielégíthető.

Kizárólag a törvény által előírt követelményének megfelelő magvakat tartunk.

1000. darab kévekötél 6 frt.

Fischer Miksa

L É V A.

Fa- és érczkoporsók, sirkoszorúk

ARANYBETŰS SZALLAGOK.

Temetkezési kellékek

RAKTÁRA.

26—52

Minek Pestre Minek Bécsbe ?

Mikor nálam minden előpénz nélkül

50 krajczáros részletekre

kapni

5 évi jótállás mellett
 Singer varrógépet 28 frtért
 Ringschiff varrógépet 50 frt.

FISCHER MIKSA

varrógépraktára

L É V Á N.